

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14223/2024
12.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца – противтужених АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Сандра Сувачар, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ВВ из ..., чији је пуномоћник Никола Јасика, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 76/24 од 14.02.2024. године, у седници одржаној дана 12.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 76/24 од 14.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П2 397/23 од 08.12.2023. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца-противтужених АА и ББ и туженом – противтужиоцу ВВ забрањено да се приближава адреси пребивалишта тужилаца – противтужених у ... у улици ... на удаљености мањој од 10 метара, да се приближава тужиоцима – противтуженима АА и ББ на удаљености мањој од 10 метара и наложено му је да се уздржава од приближавања на овој удаљености под претњом принудног извршења, те је туженом – противтужиоцу забрањено да на било који начин узнемирава тужиоце – противтужене и наложено му је да се уздржи од сваког дрског, безобзирног и злонамерног понашања којим се угрожава њихов телесни интегритет, душевно здравље и спокојство. У преосталом делу је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца – противтужених, а у погледу раздаљине за коју је тражена забрана приласка тужиоцима – противтуженима и адреси њиховог пребивалишта преко 10 метара до тражених 100 метара, односно, забрана приласка тужиоцима – противтуженима на адреси у ... у улици ... број ..; Одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог – противтужиоца ВВ којим је тражио да суд утврди да су тужиоци – противтужени АА и ББ насилнички понашали према туженом – противтужиоцу те да им се забрани насилничко понашање према туженом – противтужиоцу под претњом новчаног кажњавања и изрекну мере заштите тако што ће се тужиоцима – противтуженима забранити прилазак породичној стамбеној згради у улици ... број .. у ... у којој живи ВВ, да прилазе ВВ на удаљености мањој од 100 метара као и било какво узнемиравање ВВ са трајањем мера од највише годину дана, као и

захтев за накнаду трошкова парничног поступка; Обавезан је тужени – противтужилац да тужиоцима – противтуженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 147.237,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 76/24 од 14.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог – противтужиоца и првостепена пресуда у усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву, делу одлуке о противтужбеном захтеву и делу одлуке о трошковима парничног поступка потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју овај суд пази по службеној дужности. Ревизијски наводи којима се оспорава оцена исказа странака фактички се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, која није прописана као ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, међусобни односи у породици АА-ББ-ВВ су поремећени у дужем временском периоду. Породица се налази у евиденцији Центра за социјални рад Инђија од 2017. године када су ВВ и његова тадашња супруга ГГ, на адреси ..., улица ..., пријавили једно друго за насиље у породици. Тужени је 29.05.2017. године, прегледан од стране специјалисте неуропсихијатрије, када је констатовано да конзумира алкохол и преписана медикаментозна терапија. Током 2020. године, тужени је престао да узима терапију и поново је почео да конзумира алкохол, у периоду од 12.12.2022. године до 28.12.2022. године, био је хоспитализован на Клиници за психијатрију УКЦВ, када му је преписана медикаментозна терапија. Брак ГГ и туженог разведен је 13.01.2023. године и ГГ се преселила у кућу на адреси Након што су тужиоци саопштили туженом да ће се такође са децом преселити у кућу у улици ..., тужени се непримерено, дрско и безобзирно понашао према тужиоцима, на начин ближе наведен у побијаној пресуди. У току пресељења тужилаца на нову адресу, дана 24.07.2023. године тужени је почео да износи ствари тужилаца из гараже које је бацао пред улаз тужилаца говорећи да ће све бацити и запалити, терао их је из куће и говорио тужили да је безобразна, неваспитана, показивао јој средњи прст и псовао јој родитеље. Наведеном приликом тужени је био у алкохолисаном стању са утврђених 0,45 промила алкохола у организму и туженом су наређењем ПС Инђија изречене хитне мере 24.07.2023. године и то привремено удаљење из стана у ..., привремена забрана контактирања и приласка тужиоцима до 26.07.2023. године, које мере су продужене решењем Основног суда у Старој Пазови НП 164/23 од 25.07.2023. до 25.08.2023. године. Током трајања мера, а док су се тужиоци селили тужени је долазио у близину њиховог улаза, добацивао им, паркирао кола пред ајнфорт како би их спречио да уђу у двориште. Тужиоци нису провоцирали туженог, нити су одговарали

на његова добацивања. Након хитних мера тужени се вратио у кућу у улици ... која је удаљена од куће број ..., у коју су се тужиоци преселили, око 100 метара. У току је парница за поделу заједнички стечене имовине у браку ВВ и ГГ, која имовина обухвата и парцелу .. КО ..., која је у власништву ГГ, а наслања се на двориште туженог. Дана 28.08.2023. године тужилац је поставио физичке препреке иза комбајна како би спречио пролазак туженог кроз парцелу .. у вези ког догађаја је вођен поступак сметања државине по тужби ВВ, када је решењем П 1310/23 утврђено сметање државине. Тужиоци ретко одлазе на адресу туженог ... и тада користе посебан улаз за део домаћинства који припада ГГ. Тужени кришом долази до куће у којој живе тужиоци и испред капије оставља разне ствари. Тужиоци се плаше понашања туженог с обзиром да конзумира алкохол и психички је нестабилан и агресиван. Постоји ризик од могућег поновљеног насиља због поремећених породичних односа и спорова око имовине и сврсисходно је, према мишљењу органа старатељства, изрицање мера заштите од насиља у породици и то забране приближавања и узнемиравања тужилаца, док не и забрана приступа објекту на адреси ... због тога што тужиоци више не живе тамо. Тужиоци нису вршили насиље у породици према туженом.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су усвојили делимично тужбени захтев и одредили мере заштите од насиља у породици, а одбили противтужбени захтев.

Насиље у породици прописано је одредбом члана 197. став 1. Породичног закона, тако што подразумева понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице, а карактеристични видови насиља (именовани облици насиља) одређени су ставом 2. истог члана закона, уз одређивање да се насиљем у породици сматра свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање које један члан породице испољава према другом члану породице (неименовани облици насиља).

У конкретном случају, тужиоци дужи временски период трпе вербално и психичко насиље од туженог, коме су од стране ПС Инђија 24.07.2023. године изречене хитне мере привременог удаљења из стана у ... у улици ..., привремена забрана контактирања и приласка тужиоцима, а у вези догађаја приликом пресељења тужилаца, које мере су продужене и решењем Основног суда у Старој Пазови за период од 25.07.2023. до 25.08.2023. године, те имајући у виду историју понашања туженог према тужиоцима, који ствара инцидентне ситуације, правилно су нижестепени судови закључили да је потребно одредити меру заштите од насиља у породици у смислу одредбе члана 198. став 1. Породичног закона у циљу заштите жртве, тужилаца у овом поступку, као санкцију за учињену повреду, али и из превентивних разлога ради спречавања будућег узнемиравања и насиља, те обезбеђење спокојства и безбедности жртве. У односу на противтужбени захтев који садржи тврдње туженог да су се тужиоци насилнички понашали према туженом 28.08.2023. године, 30.08.2023. године и 14.09.2023. године, што је временски након пресељења тужилаца у кућу у улици ..., те утврђене чињенице да тужиоци ретко одлазе на адресу туженог и да тада користе посебан улаз за део домаћинства који припада ГГ, те да нису вршили насиље у породици према туженом, правилна је одлука нижестепених судова о одбијању противтужбеног захтева.

Наводима ревизије се кроз указивање на погрешну примену материјалног права, заправо оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог за изјављивање ревизије, у смислу одредбе члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**